

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.160/2011/6.szám

A Kúria az Árva és Sótunyi Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Sótunyi Gergely ügyvéd,) által képviselt (felperes címe) felperesnek a dr. Drávai Katalin és dr. Bittsánszky Géza jogtanácsosok által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen helyi adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2010. november 24. napján kelt 2.K.26.591/2010/5. számú ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Pest Megyei Bíróság 2.K.26.591/2010/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2009. január 1-én közhasznú társaságként működött, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 365. § (3) bekezdése alapján alapító okiratának módosításával 2009. július 14-től pedig nonprofit Kft.-ként. A felperesnekszám alatt üdülőtulajdona van.

A felperes 2009. július 17-én tájékoztatta a helyi adóügyben eljáró elsőfokú adóhatóságot a cégforma változásról és kérte építményadó mentességének megállapítását 2009. évre, arra alapítottnak, hogy 2009. január 1-én az ingatlan tulajdonosaként még Kht. volt, és az ezt megelőző 2008. adóévben folytatott vállalkozási tevékenységből származó nyeresége után nem keletkezett társasági adó fizetési kötelezettsége.

Az elsőfokú adóhatóság a 2009. október 6. napján kelt határozatában a felperes építményadó mentesség iránti kérelmét elutasította. Érdemi döntését a helyi adóról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 3. § (2) bekezdésében foglaltakra alapítottnak azzal indokolta, hogy adómentesség a felperest kizárólag a helyi iparüzési adó tekintetében illeti meg.

A felperes fellebbezése alapján eljáró alperesi jogelőd (a

továbbiakban: alperes) a 2009. december 7. napján kelt számú határozatában az elsőfokú határozatot -helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta, és megjegyezte, hogy 2008. december 31. napjáig a felperest - mint Kht.-t- megillette az építmény adó alóli mentesség.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Azzal érvelt, hogy 2009. január 1-i hatályos jogszabályok értelmében, amikor is még kht. formában működött, megillette a mentesség a Htv. 3. § (2) bekezdése értelmében, ezt alátámasztja a Htv. 12. § (1) bekezdése is, és a cégforma változást a Htv. 14. § (2) bekezdése szerint csak a következő év első napja után lehetett volna alkalmazni.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte.

A megyei bíróság a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja a következő volt:

A közigazgatási határozatot a Pp. 339/A. §-a értelmében a bíróságnak a meghozatalakor hatályban volt jogszabályok és fennálló tények alapján kell felülvizsgálnia. A Htv. 2009. január 1-én hatályos 3. §-ának (2) bekezdése a Kht. kapcsán is adómentességet állapított meg, de az adóhatóságoknak a határozatok meghozatalakor hatályos Htv. 3. § (2) bekezdését kellett figyelembe vennie. Ez utóbbi szerint pedig a felperest az építményadó alóli mentesség, mint Kht.-t, mint kiemelkedően közhasznú szervezetnek minősülő nonprofit társaságot nem illette meg. Az adófizetési kötelezettség a bevallás, illetve a határozat alapján a hatályos jogszabályok szerint keletkezik. A határozat meghozatalakor hatályos Htv. 3. § (2) bekezdése szerint pedig az építményadó adóalanyiság alóli mentesség a felperes esetében nem áll fenn az építményadó tekintetében, továbbá a speciális adómentességi szabályokat a Htv. 13. §-a tartalmazza.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte ennek hatályon kívül helyezését, az alperes határozatának elsőfokú határozatra is kiterjedő megváltoztatását, és annak megállapítását, hogy 2009. év vonatkozásában építményadó mentesség illeti meg. Fenntartotta a keresetben is kifejtett jogi álláspontját, mely szerint a 2009. január 1. napján hatályos Htv. 3. § (2) bekezdése értelmében, mint Kht.-t adómentesség illette meg, a Htv. 12. § (1) bekezdése pedig kimondja, hogy az adó alanya, az aki a naptári év első napján az év építmény tulajdonosa. Kifejtette, hogy az alperes és a bíróság jogértelmezése téves, mivel a Htv. 14. § (2) bekezdése értelmében az adókötelezettséget érintő változásokat csak a változást követő év első napjától kell figyelembe venni, tehát esetében ezt csak 2010. január 1. napjától lehetett volna releváns adatként értékelni. Előadása szerint a

megyei bíróság tévesen hivatkozott arra, hogy a Htv. 14. § (2) bekezdése kizárólag építményhez kötődő változásokra vonatkozik.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában tartását kérte. Határozatában és a perben tett nyilatkozatát fenntartva azt hangsúlyozta, hogy a felperes kérelme alapján indult eljárás a jogszabályváltozást követően indult meg, és ezen eljárás során hatályos jogszabályok már nem biztosítottak lehetőséget a kérelemnek helyt adó határozat meghozatalára. Hivatkozott arra is, hogy a felperes az építményadó kiszabó határozat ellen korábban nem élt jogorvoslattal, és a Htv. 14. § (2) bekezdése az adózási kötelezettségek tárgyi és nem alanyi oldalát szabályozza.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria - a Pp. 275. § alapján eljárva - a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján a következőket állapította meg:

A helyi adóügyben eljáró önkormányzati adóhatóság az ingatlan után a felperes építményadó fizetési kötelezettségét a számú határozatban írta elő évente 658.700 forint összegben, amely ellen - a rendelkezésre álló iratok szerint - a felperes jogorvoslati kérelmet nem nyújtott be. A felperes a kereseti kérelme által sem vitatottan, illetőleg a kereseti kérelméhez csatolt iratokból megállapíthatóan az építményadó fizetési kötelezettséget előíró határozatnak megfelelően kézhez kapta az helyi adóhatóság 2009. február 18-án kelt fizetési felhívását is, mely szerint az éves adófizetési kötelezettségét két részletben, pótlékmentesen 2009. március 16-ig, illetőleg 2009. szeptember 15-ig teljesítheti. Felperes továbbá általa sem vitatottan, sőt a csatolt iratokból is megállapíthatóan e fizetési kötelezettségének 2009. március 12-én, illetőleg 2009. december 18-án eleget tett.

A felperes 2009. július 17-én nyújtotta be az elsőfokú adóhatósághoz az építményadó alóli mentesség megállapítása iránti kérelmét 2009. egész évére vonatkozóan. A felperesi kérelem benyújtásának időpontjában azonban már hatályban volt, mégpedig 2009. január 1-i hatállyal a Htv. 3. § (2) bekezdésének a 2008. évi LXXXI. törvény 56. §-ával beiktatott azon rendelkezése, amely az adómentességet a Kht.-k számára már csak kizárólag a helyi iparűzési adó vonatkozásában biztosította a jogszabályban meghatározott törvényi feltétek megléte esetén. Ennél fogva az elsőfokú, továbbá a másodfokon eljáró jogerős határozat hozó adóhatóság, az alperes a felperes által 2009. július 17. napján előterjesztett kérelem tárgyában - a jogszabály változásra figyelemmel - már csak a mentesség iránti kérelem elutasításáról dönthetett. A felperesi kérelemnek helyt adó határozat meghozatalára csak akkor nyílt volna törvényes lehetőség, ha a

felperes az építményadót kiszabó határozat ellen időben jogorvoslással él, illetőleg mentesség iránti kérelmét - ahogyan erre az alperes a jogszabály jogvita eldöntésére irányadó határozat meghozatalakor hatályos jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel utalt - 2008. december 31. napjáig terjedő időszakra nézve előterjesztette volna.

Tekintettel arra, hogy a jogvita eldöntésére irányadó jogszabályi rendelkezés év közben módosult, mégpedig visszaható hatállyal, az alperes nem alkalmazhatta a határozathozatalakor hatályos jogszabályi rendelkezések értelmében a felperes által hivatkozott korábbi jogszabályt. A kérelem elbírálásakor hatályos jogszabályi rendelkezések - ahogyan azt a megyei bíróság megállapította - már nem biztosítottak lehetőséget 2009. évre felperesi kérelemnek helyt adó határozat meghozatalára. A megyei bíróság ítélete tehát megfelel a Htv. előzőekben nevesített szabályainak és a Pp. 339/A. §-ában foglaltaknak is.

Osztja a Kúria a megyei bíróság jogi álláspontját a tekintetben is, hogy a Htv. 14. § (2) bekezdése az adózási kötelezettségek tárgyi oldalát szabályozza. Az építményekre vonatkozó adók szabályozására irányadó rendelkezések ugyanis a II. fejezet által szabályozott vagyoni típusú adók körében kerültek elhelyezésre több más adónemmel egyetemben, és az adókötelezettség adóalanyi oldalát a Htv. I. fejezete rögzíti.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria azt állapította meg, hogy a megyei bíróság ítélete a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem sért jogszabályt, ezért azt a Pp. 275. (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felperes a felülvizsgálati kérelmén illetékbélyegben a felülvizsgálati eljárási illetéket leróta, így e tárgyban határozni nem kellett.

Budapest, 2012. január 12.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró